

Raadsbesluit

Nummer: 131064027

De raad van de gemeente Lelystad,

op voorstel van het college van de gemeente Lelystad d.d. 22 oktober 2013;

overwegende:

- dat het ontwerpbesluit tot vaststelling van het bestemmingsplan Marker Wadden en de daarop betrekking hebbende stukken, waaronder het Milieueffectrapport en de Passende beoordeling, met ingang van 5 augustus 2013 gedurende zes weken ter inzage hebben gelegen en tevens digitaal konden worden geraadpleegd;
- dat die terinzagelegging op 31 juli 2013 op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend is gemaakt;
- dat in deze bekendmaking melding is gemaakt van de voor een ieder bestaande mogelijkheid om gedurende de termijn van terinzageliggig schriftelijk of mondeling zienswijzen over het ontwerp bij deze raad naar voren te brengen;
- dat vier zienswijzen zijn ontvangen;
- dat deze zienswijzen zijn ingediend binnen de termijn van terinzageliggig, zodat de indieners in hun zienswijzen kunnen worden ontvangen;
- dat het college van de gemeente Lelystad in de 'Reactienota bestemmingsplan en PlanMER Marker Wadden' de gemeentelijke beantwoording van de zienswijzen heeft opgenomen en daarbij heeft aangegeven of al dan niet aan de zienswijzen tegemoet is gekomen;
- dat op 7 oktober een advies van de Commissie voor de m.e.r. is ontvangen, en dat overwegingen over de door de Commissie gedane aanbevelingen zijn opgenomen in de 'Reactienota bestemmingsplan en PlanMER Marker Wadden';

op dit besluit is de Crisis- en herstelwet van toepassing. Dit betekent dat de belanghebbende in het beroepsschrift moet aangeven welke beroepsgronden hij aanvoert tegen het besluit. Na afloop van de termijn van zes weken kunnen geen nieuwe beroepsgronden meer worden aangevoerd. Vermeld in het beroepsschrift dat de Crisis- en herstelwet van toepassing is;

gelet op de betreffende bepalingen van de Wet ruimtelijke ordening en de Algemene wet bestuursrecht;

B E S L U I T:

1. de 'Reactienota bestemmingsplan en PlanMER Marker Wadden', bestaande uit: de Zienswijzennota en een Staat van wijzigingen, vast te stellen;
2. kennis te nemen van het *'Toetsingsadvies over het milieueffectrapport'* van de Commissie voor de milieueffectrapportage (m.e.r.) en de bijgevoegde notitie *'Aanbevelingen uit het advies van de Commissie m.e.r.'* over de door de Commissie gedane aanbevelingen bij het bestemmingsplan te voegen;
3. met inachtneming van het gestelde onder 1 en 2 het bestemmingsplan Marker Wadden gewijzigd vast te stellen, bestaande uit de geometrisch bepaalde planobjecten als vervat in het GML-bestand NL.IMRO.0995.BP00046-VG01, met de bijbehorende regels en bijlagen (waaronder de PlanMER en Passende beoordeling), waarbij gebruik is gemaakt van een ondergrond welke is ontleend aan de Grootchalige Basiskaart Nederland d.d. 24 juli 2013;
4. geen exploitatieplan vast te stellen;

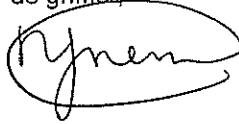
Nummer: 131064027

5. dit besluit en het gewijzigd vastgestelde bestemmingsplan met bijbehorende stukken (met identificatienummer NL.IMRO.0995.BP00046-VG01) overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.8 Wro bekend te maken en ter inzage te leggen.

Lelystad, 3 december 2013.

De raad van de gemeente Lelystad,

de griffier,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H. Jansen', enclosed within an oval shape.

de voorzitter,

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping, diagonal strokes.

Reactienota

Bestemmingsplan en plan-MER Marker Wadden

Deze notitie bestaat uit de volgende onderdelen:

- A. Zienswijzennota**
- B. Staat van wijzigingen**

A. Zienswijzennota

1. Inleiding

Conform het bepaalde in artikel 3.8, eerste lid van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) heeft het ontwerpbestemmingsplan Marker Wadden (inclusief het bijbehorende plan-MER en overige stukken) met ingang van 5 augustus 2013 gedurende zes weken (elektronisch) ter inzage gelegen. Gedurende deze termijn bestond voor een ieder de mogelijkheid om een (mondelinge of schriftelijke) zienswijze omtrent het ontwerpbestemmingsplan en het plan-MER bij de gemeenteraad naar voren te brengen.

Van deze mogelijkheid hebben 4 reclamanten gebruik gemaakt. Alle zienswijzen zijn tijdig ingediend en derhalve ontvankelijk. In deze zienswijzennota zijn de ontvangen zienswijzen samengevat en beantwoord. Tot slot is aangegeven of, en op welke wijze (het ontwerpbesluit tot vaststelling van) het bestemmingsplan Marker Wadden door de gemeenteraad naar aanleiding van de zienswijzen, dient te worden aangepast.

2. Zienswijzen

De ingediende zienswijzen zijn hieronder samengevat en van commentaar voorzien.

Reclamant 1. Nederlandse Vereniging van Toerzeilers

1. De Nederlandse Vereniging van Toerzeilers (verder NVvT) geeft aan dat zeilers, om veelvuldig laveren te voorkomen, behoefte hebben aan ruim open water met zo min mogelijk beperkingen als ondieptes, dammen of andere structuren of afgesloten gebieden. Tegelijkertijd constateert de NVvT in het Markermeer een tekort aan anker- en aanlegplaatsen en voorziet het plan Marker Wadden in een welkome uitbreiding daarvan. Hierdoor kunnen toervaarders (zowel zeiljachten als motorboten) makkelijker meerdaagse tochten maken en genieten van de natuur en de rust. Anker- en aanlegplaatsen moeten beschutting bieden tegen wind en golfslag, gelegenheid bieden om aan land te gaan en eenvoudige overnachtingsmogelijkheden (kamperen).

Als op basis van dit bestemmingsplan in de loop van 10 jaar maximaal 1.500 hectare bovenwaternatuur wordt gerealiseerd, dan beslaat dat hoogstens 2% van het totale Markermeer. Wij menen dan ook dat in dit bestemmingsplan de openheid van het gebied – en daarmee ook de belangen van zeilers – afdoende zijn gewaarborgd. Tegelijkertijd biedt het bestemmingsplan mogelijkheden om de aantrekkelijkheid van het gebied als vaardoel te versterken, zoals het maken van aanlegplaatsen en kleinschalige recreatieve voorzieningen. We zijn blij dat ook de NVvT het belang van dergelijke voorzieningen inziet.

2. Aangezien door sommige experts wordt getwijfeld aan de effectiviteit van de slibinvang gaat de NVvT er vanuit dat deze – indien nodig – met zuigers wordt ondersteund. Ten aanzien van de ligging van Marker Wadden doet de NVvT wel de suggestie om te bezien of een verschuiving richting Houtribdijk mogelijk is. Dat is misschien ook gunstiger voor de slibinvang en zorgt er tevens voor dat de waterroute Lelystad-Enkhuizen niet wordt gehinderd.

Het bij het Bestemmingsplan behorende PlanMER laat inderdaad zien dat er een combinatie van natuurlijke processen en actief baggeren nodig is om de beoogde natuur te kunnen realiseren. De gekozen locatie is gunstig voor de invang van slib omdat er een

verhoudingsgewijs groot luwtegebied ontstaat, waar slib tot bezinking komt. Ook vanuit andere motieven (vervolgfasen, ontzien visserijbelangen en de beleving van de bezoeker) is de gekozen locatie optimaal. Er is geen aanleiding voor een verdere verschuiving van de natuureilanden richting de Houtribdijk.

3. De NVvT pleit ervoor om in het bestemmingsplan een hoogtebeperking voor begroeiing op te nemen van bijvoorbeeld +4 m NAP om zodoende de weidsheid van het landschap te handhaven. Dat is namelijk voor recreanten een van de aantrekkelijke kanten van het Markermeer en IJsselmeer. Voorts wordt benadrukt dat het beheer en onderhoud goed geregeld moeten worden.

De begroeiing op het eiland betreft een spontaan natuurlijke ontwikkeling. Gezien de beoogde natuur (plas-dras) domineren oeverplanten als riet en lisdodde, maar plaatselijke ontwikkeling van bosschages is niet uit te sluiten. Zodoende is het aannemelijk dat Marker Wadden effect heeft op de landschappelijke kenmerken van dit deel van het Markermeer. Gezien de verhoudingsgewijs beperkte omvang en de afstand tot het vaste land en de intensief gebruikte vaargebieden achten we dit effect aanvaardbaar en vinden we het niet noodzakelijk hoogtebeperkende maatregelen voor begroeiing op te nemen in de planregels.

4. De NVvT wil voorts graag betrokken worden bij de verdere uitwerking van de plannen om het gebruik voor waterrecreanten te optimaliseren. Ook adviseert de NVvT om gebruik te maken van de ervaringen met 'onbemande' recreatie-eilanden bij organisaties als Staatsbosbeheer, Marekrite en Gast(vrije) Meren.

Wij zullen beide suggesties doorgeven aan Natuurmonumenten.

Conclusie:

Zienswijze 1 leidt niet tot aanpassing van het ontwerpbestemmingsplan.

Reclamant 2. Gemeente Enkhuizen

1. De gemeente Enkhuizen heeft met enthousiasme kennis genomen van de reactienota, d.d. 27 juni 2013 en de bijbehorende aanpassingen in het ontwerpbestemmingsplan Marker Wadden naar aanleiding van de eerder ingediende vooroverlegreactie met betrekking tot de kleinschalige recreatieve voorzieningen.

Hiervan wordt met instemming kennis genomen.

2. Voorts doet de gemeente de suggestie om eventuele initiatieven die nopen om de regionale behoefte aan recreatieve voorzieningen in beeld te brengen en/of gebruik te maken van de wijzigingsbevoegdheid, deze bovenregionaal af te stemmen. Het is in beider belang om de recreatieve kansen van het Markermeer te benutten en elkaar daarin te versterken. De gemeente Enkhuizen is dan ook gaarne bereid om hierover mee te denken.

In voorkomende gevallen zal zeker van dit aanbod gebruik worden gemaakt.

Conclusie:

Zienswijze 2 leidt niet tot aanpassing van het ontwerpbestemmingsplan.

Reclamant 3 (H. Verheij)

1. Reclamant meent dat de Raad van de gemeente Lelystad niet moet meewerken aan het realiseren van de plannen voor Marker Wadden en het ontwerpbestemmingsplan Marker Wadden daarom dient te verwerpen.
2. Reclamant is ontstemd over de wijze waarop in de reactienota op zijn hoofdbezwaar is ingegaan, namelijk dat door het plan de kernwaarde van het Markermeer/ IJsselmeer, de grote open ruimte met verre horizonden, onherstelbaar zal worden aangetast. Als de Marker Wadden worden aangelegd, dan ontstaan er beboste eilanden; een ontwikkeling die vergelijkbaar is met de ingreep aan de oostzijde van het Ketelmeer. Hierdoor zal de landschappelijke unieke waarde van het Markermeer definitief verloren gaan.

Uiteraard hebben wij in de reactienota niet beoogd om reclamant een louter taalkundig antwoord te geven. Wij menen dat de aanleg van Marker Wadden op de wijze zoals in het bestemmingsplan is vastgelegd, de openheid van het gebied niet onevenredig zal aantasten. Natuurlijk heeft de aanleg van de natuureilanden wel effect op het totale landschappelijk beeld, maar door de ligging van de eilanden op flinke afstand van de Houtribdijk en het omringende vasteland en het positieve effect op de belevingswaarde en diversiteit achten wij dit effect aanvaardbaar. De stelling van reclamant dat door Marker Wadden de unieke landschappelijke waarde van het Markermeer onherstelbaar wordt aangetast, wordt door ons dan ook niet onderschreven.

3. Voorts acht reclamant van belang dat voor de eenmalige aanlegkosten weliswaar subsidie beschikbaar is, maar dat voor de structurele kosten van beheer en onderhoud nog geen dekking is gevonden. Reclamant meent dat de gemeenteraad zich moet afvragen of de gemeente geheel of gedeeltelijk voor deze kosten moet opdraaien, zeker in een tijd waarin gemeentelijke overheden al de grootste moeite hebben om het voorzieningenniveau in de gemeente op peil te houden. Verder adviseert reclamant om bij ondernemers in de recreatiesector te informeren naar hoe groot hun belangstelling om in de ontwikkeling van deze plannen te investeren.

In de eerste plaats merken wij op dat de toekomstige beheer- en onderhoudskosten voor Marker Wadden niet voor rekening van de gemeente komen (net zo min als dat in de huidige situatie het geval is). Wij zullen er wel op toezien dat dit bestemmingsplan en de daarin opgenomen plannen uitvoerbaar zijn en blijven, maar we verwachten in het kader van de realisatie van Marker Wadden geen rol voor ondernemers. Wellicht dat in het kader van de ontwikkeling van kleinschalige recreatieve voorzieningen wel een rol voor ondernemers weggelegd is.

4. Reclamant merkt op dat in de reactienota wordt gesteld dat de eilanden “op relatief grote afstand van het vasteland komen te liggen” zonder aan te geven hoe groot die afstand (bijvoorbeeld tot de Houtribdijk) concreet is. Een kwalijke omissie aangezien de eilanden, gezien vanaf die dijk, een visuele barrière van betekenis zullen vormen.

Inderdaad wordt die afstand in de reactienota niet concreet benoemd, maar wel in het bestemmingsplan. Het plangebied van het onderhavige bestemmingsplan ligt op ongeveer 700 meter van de Houtribdijk; de minimale afstand van de dijk tot de toekomstige natuureilanden bedraagt zelfs meer dan 2.100 meter en de ligging van de eilanden is ook door middel van de bestemming ‘Natuur’ op de verbeelding en de planregels juridisch vastgelegd. De effecten van Marker Wadden op het bestaande landschap staan in paragraaf 6.6 van het plan-MER uitgebreid beschreven en verbeeld. Van een omissie is dan ook geen sprake. Voorts menen wij dat, gelet op deze afstanden geen sprake is van een visuele barrière van betekenis.

5. Naar de mening van reclamant is er geen logisch verband dan wel intrinsieke noodzaak om het in het Markermeer ingevangen slib te gebruiken om er eilanden mee te vormen. Het probleem van de waterkwaliteit kan ook worden opgelost door het ingevangen slib eenmalig te verwijderen. Bovendien heeft reclamant ook signalen ontvangen dat het slib afkomstig zou zijn van een dikke kleilaag, die na de invang van slib, opnieuw zal eroderen tot slib en de invang van slib derhalve niet zal leiden tot vermindering van het slibprobleem.

Op zichzelf is het correct dat het niet noodzakelijk is dat ingevangen slib wordt gebruikt voor de aanleg van natuureilanden, maar gelet op het tekort aan recreatieve vaardoelen en de hoge kosten van het afvoeren van slib, is het niet meer dan logisch en maatschappelijk wenselijk om door middel van innovatieve technieken beide problemen tegelijkertijd aan te pakken. Het is juist dat van de bodem van het Markermeer nieuw slib vrijkomt. Het oogmerk van Marker Wadden is om de filterende capaciteit van het watersysteem groter te laten zijn dan de slibproductie zodat netto sprake is van een afname van de slibhoeveelheid.

6. Met betrekking tot het Natura2000 gebied brengt reclamant twee aspecten naar voren. In de eerste plaats dat de overheid (en niet een particuliere partij) de verplichting heeft om maatregelen voor te bereiden en uit te voeren in het kader van een beheerplan, indien, zoals gesteld in de reactienota, "de huidige omstandigheden in het Markermeer onvoldoende zijn om de gunstige staat van instandhouding van bepaalde soorten flora en fauna (op termijn) te waarborgen en dat maatregelen nodig zijn om dat proces te keren". Daarbij merkt reclamant tevens op dat voor dit gebied nog geen vigerend beheerplan bestaat. In de tweede plaats is het keren van een proces iets heel anders dan de grootschalige ontwikkeling van eilanden.

Al sinds lange tijd is het ontwikkelen en beheren van uitgestrekte natuurgebieden een taak die de overheid (in casu Rijkswaterstaat) uitoefent in nauwe samenwerking met particuliere organisaties, zoals Natuurmonumenten. Het beheerplan voor het Markermeer/IJsselmeer is in voorbereiding en tot slot merken wij op dat de huidige ecologische omstandigheden in het Markermeer ingrijpen noodzakelijk maken.

7. Voorts werpt reclamant de vraag op of de aanleg van Marker Wadden gezien kan worden als een soort compensatie vooraf voor plannen elders in Nederland die een negatieve invloed hebben op de ter plaatse aanwezige natuurwaarden. Dit wordt in de reactienota weliswaar ontkent, maar reclamant wijst op uitspraken van staatssecretaris Dijkzwa die de ontwikkeling van Marker Wadden roemde omdat de uitvoering van dat plan elders meer armslag bij de gebiedsontwikkeling zou bieden.

De ontwikkeling van Marker Wadden is uitdrukkelijk niet opgezet met het oogmerk om ruimte te bieden aan verstedelijking elders. Bovendien is voor de in de rijksstructuurvisie opgenomen verstedelijkingsmogelijkheden aanvullende besluitvorming noodzakelijk, Daarom zien wij de aanleg van Marker Wadden dan ook niet als compensatie vooraf.

8. Voorts heeft reclamant in zijn inspraakreactie gepleit om het Markermeer met rust te laten en alternatieve oplossingen te bedenken. Deze suggesties worden in de reactie afgewimpeld met de opmerking dat alternatieven in het kader van dit bestemmingsplan niet relevant zijn, hetgeen reclamant bevreemdt aangezien de verbetering van de waterkwaliteit gebaat is bij het vinden van alternatieve oplossingen, en dit dus ook zou moeten gelden voor het bestemmingsplan. Reclamant leidt daaruit af dat de gemeente niet werkelijk geïnteresseerd is in het vinden van andere oplossingen.

Als sinds vele jaren wordt er nagedacht over maatregelen om de waterkwaliteit en ecologische omstandigheden van het Markermeer te verbeteren. Na een langdurig proces waarin talloze overheden en belangenorganisaties hebben geparticipeerd, is als breed gedragen voorkeursoplossing de Marker Wadden naar voren gekomen. Daarom is Marker Wadden opgenomen in de Rijksstructuurvisie RRAAM. We vinden het dan ook verre van aannemelijk dat de suggestie van reclamant om het Markermeer met rust te laten in dit geval een oplossing zal bieden. Dat laat onverlet dat we open staan voor serieuze alternatieven, mits deze passen binnen het onderhavige bestemmingsplan en op korte termijn kunnen worden uitgevoerd om verdere achteruitgang van het Markermeer te voorkomen.

9. Voorts heeft reclamant enkele opmerkingen over de toelichting op het bestemmingsplan. Zo wordt in sectie 1.1 de suggestie gewekt dat het gebied ooit gebloeid heeft zonder dat duidelijk wordt naar welke periode die bepaling verwijst en heeft reclamant er moeite mee dat de bedoelingen van de initiatiefnemer in deze sectie op voorhand als belangrijk worden gekwalificeerd. Ook is hij van mening dat de begeleidende tekst bij figuur 3.2 onduidelijk is en dat er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de passage in het plan over het Barro waarin impliciet wordt gesteld dat dit plan overstroombare natuur behelst.

Wij zijn van mening dat de genoemde tekstdelen afdoende duidelijk zijn en zien geen reden om deze aan te passen. Met betrekking tot het Barro merken wij op dat bij de verdere uitwerking rekening is gehouden met het uitgangspunt dat de natuureilanden overstroombaar moeten zijn.

10. Reclamant merkt op dat Rijkswaterstaat is begonnen met de aanleg van een proefmoeras in het Markermeer, ter hoogte van Trintelhaven. Dit bevreemdt reclamant aangezien in het ontwerpbestemmingsplan wordt vermeld dat de aanleg van eilanden niet mogelijk is op grond van de gemeentelijke beheersverordening die sinds 1 juli 2013 ter plaatse geldt. Reclamant vraagt zich af op grond van welke regeling dit proefmoeras wordt aangelegd, of dit gebruik terecht als bestaand gebruik, en derhalve als niet-vergunningsplichtig kan worden gekwalificeerd en of de gemeenteraad wel op de hoogte was van deze ontwikkeling en deze curieuze handelswijze. Voorts merkt reclamant op dat het proefmoeras wordt aangelegd in de 700 m-zone vanaf de Houtribdijk, waardoor de in het bestemmingsplan gewekte suggestie dat er tussen Marker Wadden en de Houtribdijk sprake is van een vrije zone van 700 meter, onjuist is.

Van een curieuze handelswijze is naar onze mening geen sprake. Rijkswaterstaat heeft medio 2011 al met de gemeente overlegd over het proefmoeras en daarbij is vastgesteld dat voor deze locatie (destijds) geen bestemmingsplan gold en derhalve voor de aanleg van het proefmoeras verder geen gemeentelijke vergunningen noodzakelijk waren. In het bestemmingsplan wordt aangegeven dat de afstand tussen de Houtribdijk en het plangebied minimaal 700 meter bedraagt, maar in het plan wordt echter nergens gesteld dat dit een vrije zone zou zijn.

11. Reclamant merkt op dat de publiciteitscampagnes rondom Marker Wadden de indruk wekken dat het project een zegen is voor heel Nederland en dat iedereen achter de plannen staat, maar benadrukt dat er zowel onder wetenschappers, economische partijen, maatschappelijke organisaties en ambtenaren grote twijfels leven over nut en noodzaak van dit initiatief. Naar zeggen van reclamant draagt de gemeenteraad in dit geval de verantwoordelijkheid voor de bescherming van een groot, open water met landschappelijke waarden, die niet alleen voor de gemeente Lelystad, maar ook van (inter-)nationaal belang zijn. Instemming met het ontwerpbestemmingsplan maakt de

weg vrij voor een onherstelbare aantasting van die waarden en daarom dient het ontwerpbestemmingsplan te worden verworpen.

Het is heel goed mogelijk dat er binnen bepaalde groepen twijfels bestaan over het nut en de noodzaak van de aanleg van Marker Wadden. Mede daarom is het goed dat voor het onderhavige plan een m.e.r.- en bestemmingsplanprocedure wordt doorlopen en voor een ieder de mogelijkheid bestond om zijn of haar zienswijze in te dienen zodat bij de vaststelling van het bestemmingsplan alle belangen tegen elkaar kunnen worden afgewogen. Voorts merken wij op dat het aantal en de aard van de ingediende zienswijzen een positiever beeld schetsen van het draagvlak voor Marker Wadden. Zoals we ook hiervoor hebben overwogen, zijn wij van mening dat de aanleg van Marker Wadden geen onevenredige aantasting van het gebied betekent en wij zien dan ook geen reden om niet tot vaststelling over te gaan.

12. Tot slot merkt reclamant op dat zijn zienswijze niet zozeer is ingegeven door het verlangen om zijn huidige uitzicht over het Markermeer te behouden, omdat een eventuele ontwikkeling van Marker Wadden conform het ontwerpbestemmingsplan door de Houtribdijk en de spuisluisen aan zijn directe waarneming zou worden onttrokken.

Uit deze toevoeging begrijpen wij dat de zienswijzen van reclamant vooral gezien moeten worden tegen de achtergrond van het feit dat reclamant de doelstellingen achter van het bestemmingsplan Marker Wadden als zodanig niet ondersteunt. Dat standpunt staat los van de persoonlijke gevolgen die het bestemmingsplan voor reclamant zal hebben.

Conclusie:

Zienswijze 3 leidt niet tot aanpassing van het ontwerpbestemmingsplan.

Reclamant 4. Stichting Het Blauwe Hart

1. De stichting (een samenwerking van de Waddenvereniging, het FlevoLandschap, de IJsselmeervereniging, It Fryske Gea en Landschap Noord-Holland) onderschrijft het plan Marker Wadden, gezien de doelstellingen, en de keuze voor het ruime plangebied, maar gaat er daarbij wel vanuit dat niet het gehele plangebied met eilanden zal worden gevuld. Daarnaast dringt de stichting aan op het belang van monitoring om zodoende optimaal te kunnen leren van deze nieuwe manier van slibinvang.

Het is inderdaad zeker niet de bedoeling om het gehele plangebied te ‘vullen’ met eilanden. Mede daarom wordt in het bestemmingsplan onderscheid gemaakt in gebieden waar wel, en gebieden waar geen natuureilanden mogen worden aangelegd. Daar waar deze wel zijn toegestaan, zijn deze bovendien in omvang begrensd. Wij beamen het belang van goede monitoring. Niet zozeer omdat dat nu eenmaal een wettelijke verplichting is vanuit de Wet milieubeheer, maar vooral omdat dat de enige manier is om meer te weten te komen over de effecten van de innovatieve maatregelen.

2. De stichting ziet de openheid en weidsheid van het gebied als een belangrijke kernkwaliteit, waar zorgvuldig mee moet worden omgegaan. De eilanden zouden in principe geen hoge bouwwerken of hoog opgaande begroeiing mogen bevatten. Daarom pleit de stichting voor het opnemen van een maximale bouwhoogte van 50 cm boven maaiveld (met uitzondering voor een bezoekerscentrum), zodat waterstaatkundige bouwwerken (bijv. oeververdediging) wel mogelijk is, maar geen bouwwerken voor andere doeleinden.

Wij zijn trots op het open en weidse karakter van het gebied en onderschrijven het belang om deze kwaliteiten zo goed mogelijk te beschermen. Mede daarom is in dit bestemmingsplan terughoudend omgegaan met bebouwingsmogelijkheden, zowel qua hoogte als qua omvang. Zo zijn binnen de bestemming 'Natuur' bij recht alleen bouwwerken, geen gebouwen (bijvoorbeeld hekwerken en palen) toegestaan en zijn de afwijkings- en wijzigingsmogelijkheden waarmee alsnog gebouwen kunnen worden gerealiseerd, zoals opgenomen in artikel 3 lid 5 van het bestemmingsplan. Gezien de totale oppervlakte is dat beperkt. Ten overvloede merken wij op dat gezien de beperkte omvang en de afstand tot het vaste land wij het ook niet noodzakelijk achten om hoogtebeperkende maatregelen voor begroeiing op te nemen.

3. Tot slot vraagt de stichting aandacht voor het beheer van het toekomstige gebied, zodat de natuur ook in de toekomst een moerasachtige structuur blijft houden.

Bij de verdere uitwerking van de plannen zal veel aandacht worden besteed aan het beheer van het toekomstige gebied. Daarbij worden ook organisaties betrokken die ervaring hebben met soortgelijke projecten. Wij hebben er dan ook vertrouwen in dat het beheer op goede wijze zal worden vormgegeven en georganiseerd.

Conclusie:

Zienswijze 4 leidt niet tot aanpassing van het ontwerpbestemmingsplan.

3. Conclusie/advies

De ingekomen zienswijzen geven geen aanleiding om het ontwerpbestemmingsplan gewijzigd vast te stellen. Vanuit ambtelijk overleg met Rijkswaterstaat bestaat er wel reden voor enkele (redactionele) aanpassingen in de toelichting en de planregels van het ontwerpbestemmingsplan. Deze staan vermeld op de bij het raadsbesluit behorende Staat van Wijzigingen.

B. Staat van wijzigingen

Toelichting:

- Paragraaf 2.3 onder het kopje scheepvaart aanpassen in:

Op afbeelding 2.1 zijn de huidige **(en toekomstige)** geclassificeerde vaarwegen in het IJsselmeergebied aangegeven, alsmede de globale ligging van het plangebied (zwarte cirkel). Daaruit blijkt dat in het onderhavige plangebied geen geclassificeerde vaarwegen **(komen te)** liggen. Door het plangebied loopt wel de vaarverbinding Enkhuizen-Lelystad. Dit is geen geclassificeerde vaarweg, maar een informele vaarroute. Hierover vindt zowel beroepsvaart als pleziervaart plaats, maar over het gebruik ervan zijn geen exacte cijfers beschikbaar.

- Onderschrift figuur 2.1 aanpassen in:

*Figuur 2.1. **Toekomstbeeld geclassificeerde** vaarwegen IJsselmeergebied (bron: Rijkswaterstaat)*

- In paragraaf 6.4 de woorden 'vaarroute' vervangen door '**vaarverbinding**'

- De volgende tekst onder het kopje Aanbevelingen schrappen:

- ~~Het lokaal verruimen of verleggen van de vaarweg Lelystad – Krabbersgat voor de beroepsvaart, door het herplaatsen van de betonning en mogelijk beperkt aanvullend baggeren;~~
- ~~De vaarweg Lelystad – Krabbersgat heeft in het recreatieseizoen een recreatievaartbetonning. Deze dient zodanig te worden uitgezet, dat de recreatieschepen langs het projectgebied worden geleid.~~

- Paragraaf 6.8 onder het kopje Huidige situatie en autonome ontwikkeling aanpassen in:

Over het Markermeer loopt een aantal informele vaarroutes voor beroeps- en pleziervaart (Amsterdam - Krabbersgat, Lelystad - Krabbersgat, Amsterdam - Houtribsluizen).

- Paragraaf 7.3 inzake artikel 4 Water aanpassen in:

In deze bestemming zijn de basisfuncties van het hoofdwatersysteem toegestaan, alsmede beroepsvaart en beroepsvisserij. **Daarnaast is recreatief medegebruik, bijvoorbeeld in de vorm van recreatievaart toegestaan, alsmede** zandwinputten en slibgeulen ten behoeve van de realisatie van de bovenwaternatuur.

- Paragraaf 9.2 onderaan blz. 60 aanpassen in:

"Naar aanleiding van de inspraak- en vooroverlegreacties is het ontwerpbestemmingsplan op diverse punten aangepast. Het betreft grotendeels aanpassingen in de toelichting, bijvoorbeeld naar aanleiding van **onduidelijkheden over vaarroutes en vaarweggebruik**, ..."

Planregels:

- Bestemmingsomschrijving in de artikelen 4, 5 en 6 aanpassen in:

Artikel 4:

d. dagrecreatief medegebruik, **waaronder in ieder geval recreatievaart wordt begrepen;**

Artikel 5

d. dagrecreatief medegebruik, waaronder in ieder geval recreatievaart wordt begrepen, en voor zover de onder a. bedoelde waarden niet onevenredig worden aangetast;

Artikel 6

e. dagrecreatief medegebruik, waaronder in ieder geval recreatievaart wordt begrepen, en voor zover de onder a. bedoelde waarden niet onevenredig worden aangetast;